

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 82

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 721 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 și art. 24 din aceeași ordonanță de urgență	2–5
Decizia nr. 725 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	5–8
Decizia nr. 737 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice	8–11
Decizia nr. 752 din 5 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 165 alin. (2)—(4) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	11–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
501. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind stabilirea unor competențe în sarcina Direcției Generale a Vămirilor și structurilor vamale subordonate și pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate de către Direcția Generală a Vămirilor și structurile vamale subordonate în activitatea de supraveghere și control în domeniul produselor accizabile	14–30
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Decizie cu privire la Cererea nr. 24.820/14 introdusă de Mohamad Fadi Abdul Kader El Hamoui împotriva României și alte 3 cereri (a se vedea lista anexată)	31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 721**

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 și art. 24 din aceeași ordonanță de urgență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 2.413/118/2014/a1 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 398D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă, în esență, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu, deciziile nr. 425 din 8 iulie 2014, nr. 533 din 9 octombrie 2014 și nr. 7 din 15 ianuarie 2015

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.413/118/2014/a1, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.**

5. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gilmar Belecciu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a taxei judiciare de timbru stabilite în cauză.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt contrare art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece, în preambulul acestui act normativ, caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția însă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată. Elementele cuprinse în Nota de fundamentare nu sunt de natură să justifice adoptarea ordonanței de urgență, iar nerespectarea

exigențelor cuprinse în dispozițiile constituționale menționate atrage și înfrângerea art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală. Susține că ordonanța de urgență menționată a fost adoptată abuziv și discriminatoriu, „în paguba și împotriva intereselor justițiabilului”.

7. De asemenea, autorul excepției consideră că sunt încălcate dispozițiile constituționale referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, întrucât se impune „un impozit mascat”, deoarece destinația sumelor provenite din taxele judiciare de timbru nu este în totalitate către sistemul judiciar, ci are menirea de a îndestula bugetul de stat.

8. În același timp, autorul excepției consideră că dispozițiile art. 16 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în fața legii a cetățenilor și la accesul la justiție, deoarece, într-un stat de drept, justițiabilul prejudiciat de stat nu trebuie să plătească acestuia taxă pentru a se apăra de abuzurile sale, iar prin quantumul taxei justițiabilului îi este îngrădit dreptul la justiție, mai ales în acțiunile formulate împotriva actelor prejudiciabile emise de același stat care stabilește și taxele. Aceste taxe duc astfel la crearea unui serviciu public prohibitiv și discriminatoriu pentru justițiabilul de rând. Deși jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, iar prevederile constituționale ale art. 51 consfințesc dreptul de petiționare al cetățenilor, partea interesată este pusă în ipoteza de a contesta un act administrativ fiscal ce impune o obligație și o cale administrativă de contestare prin intermediul instanței judecătorești.

9. Autorul excepției de neconstituționalitate mai susține că nu poate fi obligat la plata unei taxe judiciare de timbru în contestarea unui act emis abuziv de către o instituție publică ce este scutită de la plata unei asemenea taxe, întrucât această măsură contravine principiului egalității în fața legii, măsura plății taxei fiind o formă de discriminare în raporturile cu instituția publică respectivă.

10. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a fost motivată și adoptată în consonanță cu prevederile art. 115 și ale art. 56 din Constituție, iar dispozițiile acesteia cuprinse la art. 16 și art. 24 nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 21 din Legea fundamentală. Astfel, în preambulul ordonanței de urgență sunt arătate condițiile-premise ce au stat la baza adoptării actului normativ, respectiv aspectele legate de regândirea sistemului judiciar românesc prin adoptarea noilor coduri: civil și de procedură civilă, armonizarea sistemului de taxe judiciare cu noile instituții din codul civil, precum și obligația cetățeanului care folosește acest serviciu de a contribui la susținerea costurilor, dar și, pe de altă parte, a transparenței aplicării

normelor în materie, implicând o evidență clară asupra tuturor operațiunilor pe care le implică sistemul de taxare.

11. De asemenea, împrejurarea că numai o parte din suma colectată cu titlu de taxă judiciară de timbru este virată în contul distinct de venituri al bugetului de stat „Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru” nu reflectă încălcarea art. 115 din Constituție. Instanța judecătorească apreciază că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin care este reglementată destinația sumelor colectate cu titlu de taxă judiciară de timbru, nu îngrădesc nicidecum accesul liber la justiție și nici dreptul la un proces echitabil, deoarece accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii, iar impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe ori impozite sau, dimpotrivă, să instituie asemenea taxe astfel cum este cea criticată în cauză. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu Hotărârea din 28 mai 1985 pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57. De altfel, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau în lipsa mijloacelor materiale necesare achitării taxei judiciare de timbru, partea are posibilitatea de a solicita acordarea de ajutor public judiciar, sub forma scutirii, reducerii, eşalonării sau amânării de la plata acestei taxe. În fine, invocă jurisprudența, în materie, a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 46 din 4 februarie 2014, Decizia nr. 7 din 15 ianuarie 2015.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 16 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și ordonanța de urgență menționată, în ansamblul său, sunt constituționale. Arată că, din analiza motivelor invocate de Guvern în preambulul ordonanței de urgență, rezultă o situație extraordinară, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, având în vedere condițiile concrete în care urmează să se desfășoare activitatea sistemului judiciar, adoptarea noilor coduri și necesitatea finanțării optime a acestui sistem prin raportare la nevoile sale reale. În plus, art. 56 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prevede că: „Începând cu data de 1 ianuarie 2014, din sumele încasate în contul bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale, cota care se virează la bugetul de stat, potrivit art. 40 alin. (3), este de 45%”. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii. Mai precizează că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești și că nici principiul egalității cetățenilor în fața legii nu este încălcat, întrucât prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 16 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, având următorul cuprins:

— art. 16: „În materia contenciosului administrativ, cererile introduse de cei vătămăți în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege se taxează după cum urmează:

a) cererile pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, a unei adeverințe sau a oricărui altui înscris — 50 lei;

b) cererile cu caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor suferite printr-un act administrativ — 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de 300 lei.”;

— art. 24: „(1) Recursul împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 100 lei dacă se invocă unul sau mai multe dintre motivele prevăzute la art. 488 alin. (1) pct. 1—7 din Codul de procedură civilă.

(2) În cazul în care se invocă încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, pentru cereri și acțiuni evaluabile în bani, recursul se taxează cu 50% din taxa datorată la suma contestată, dar nu mai puțin de 100 lei; în aceeași ipoteză, pentru cererile neevaluabile în bani, cererea de recurs se taxează cu 100 lei.

(3) Recursul incident și recursul provocat se taxează după regulile prevăzute la alin. (1) și (2).”

17. Din examinarea notelor scrise ale autorului excepției, Curtea observă că acesta formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă, astfel încât Curtea reține ca obiect al excepției și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în ansamblul său.

18. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii a cetățenilor, art. 21 alin. (2)—(4) referitor la accesul la justiție, art. 56 alin. (2) referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale și ale art. 115 alin. (4) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens sunt, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 533 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 17 noiembrie

2014, Decizia nr. 425 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, Decizia nr. 7 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 12 februarie 2015, Decizia nr. 198 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 28 mai 2015, și Decizia nr. 567 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 29 octombrie 2015.

20. Astfel, pentru a răspunde criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, prin Decizia nr. 7 din 15 ianuarie 2015, precitată, Curtea a analizat toate motivele invocate de către Guvern în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și a ajuns la concluzia că există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume condițiile concrete în care urmează să se desfășoare activitatea sistemului judiciar, având în vedere adoptarea noilor coduri, Codul civil și Codul de procedură civilă, și necesitatea finanțării optime a acestui sistem prin raportare la nevoile sale reale, astfel încât a considerat că există o situație extraordinară, de natură să justifice adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție nu au fost încălcate.

21. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la principiul egalității în fața legii, Curtea s-a mai pronunțat asupra chestiunii scutirii instituțiilor statului de la plata taxei judiciare de timbru și a statuat că, așa cum rezultă din dispozițiile constituționale invocate, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Scutirea autorităților publice de la consemnarea vreunei cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor fiscale are o justificare obiectivă și rațională, autoritățile respective — creditorii bugetari — fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

22. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (2)—(4), Curtea a constatat că prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilesc cu privire la cererile introduse în fața instanței de contencios administrativ și nu dispun cu privire la jurisdicțiile speciale administrative care, potrivit Constituției, sunt facultative și gratuite. Așa fiind, dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (4) din Constituție nu au legătură cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 (a se vedea Decizia nr. 425 din 8 iulie 2014, precitată).

23. Totodată, Curtea, în repetate rânduri, a stabilit că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite. Astfel, prin Decizia nr. 87 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 12 februarie 2009, Decizia nr. 808 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, și Decizia nr. 358 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 6 decembrie 2013, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

24. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora. De altfel, contribuția justițiabilului poate fi recuperată la cererea acestuia, în temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă, de la partea care pierde procesul. Așadar, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Totodată, potrivit dispozițiilor art. 90 din Codul de procedură civilă, cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor pe care le presupune declanșarea și susținerea unui proces civil, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate beneficia de asistență judiciară, în condițiile legii speciale privind ajutorul public judiciar (a se vedea Decizia nr. 425 din 8 iulie 2014, precitată).

25. În ceea ce privește dispozițiile constituționale privind dreptul de petiționare, Curtea, potrivit jurisprudenței sale (a se vedea Decizia nr. 389 din 24 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 5 iulie 2011), a statuat că, potrivit art. 51 alin. (1) din Constituție, dreptul la petiționare este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești, iar sesizarea instanțelor judecătorești pentru valorificarea unui drept sau pentru realizarea unui interes, care se poate obține numai pe calea justiției, nu reprezintă un aspect al dreptului de petiționare. Dreptul de petiționare se referă la cererile, reclamațiile, sesizările și propunerile în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției și la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii, în timp ce cererile de chemare în judecată se soluționează după reguli specifice activității de judecată. În consecință, textul legal criticat nu este contrar reglementărilor constituționale cu privire la dreptul de petiționare, din moment ce conținutul său normativ nu are nicio relevanță asupra acestora.

26. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (2) referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută, întrucât prevederile de lege criticate sunt tocmai o aplicare a celor statuate prin normele constituționale, iar cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

27. Față de cele expuse anterior, Curtea nu a reținut nici criticile formulate cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

28. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 2.413/118/2014/a1 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 și art. 24 din aceeași ordonanță de urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 725

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Elvira Alexandrescu, Elena Gălii, Diana (Grigore) Hîrtopan, Mioara Grecu, Viorica Ioniță, Gheorghe Pădurariu, Elena Stan, Viorica Stan, Dorina Daniela Stratulat, Ducu Nicolae Tănasă, Alexandrina Spaitu, Grăpina Carp, prin Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în Dosarul nr. 6.107/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 730D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, Sindicatul Liber „Educația” din Galați a depus note scrise prin care susține admiterea excepției de neconstituționalitate invocate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 335/2015 din 12 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.107/121/2014, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elvira Alexandrescu, Elena Gălii, Diana (Grigore) Hîrtopan, Mioara Grecu, Viorica Ioniță, Gheorghe Pădurariu, Elena Stan, Viorica Stan, Dorina Daniela Stratulat, Ducu Nicolae Tănasă, Alexandrina Spaitu, Grăpina Carp, prin Sindicatul Liber „Educația” din Galați într-o cauză având ca obiect cererea de acordare a unor drepturi bănești.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii sunt neconstituționale în raport cu art. 44 din Constituție, de vreme ce drepturile salariale fac parte din conținutul complex al dreptului de proprietate, astfel cum rezultă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Se mai susține că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 38 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, potrivit căroră salariații nu pot renunța la drepturile recunoscute prin lege.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011, autorii arată, în esență, că acest act normativ, prin preluarea valorilor salariale stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, a determinat o reducere a salariilor personalului didactic din învățământ, încălcând astfel dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, autorii sintetizează evoluția cronologică a dispozițiilor legale care prezintă relevanță în cauza de față, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008, nr. 1/2009, nr. 31/2009 și nr. 41/2009 declarate neconstituționale prin decizii ale Curții Constituționale. De asemenea, fac referire la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, în care s-a reținut faptul că, urmare a deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009. Arată că, potrivit art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, salariile de bază ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ au rămas la nivelul salariilor legale din luna decembrie 2009, respectiv la nivelul salariilor prevăzute de Legea nr. 221/2008, însă aplicarea textului de lege menționat a fost blocată de prevederile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Invocă atât Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 prin care au fost supuse controlului de constituționalitate dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, cât și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11/2012, pronunțată într-un recurs în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009, și arată că dreptul personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ la salarizarea conform Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, s-a perpetuat și după data de 1 ianuarie 2010. Totodată, arată că diminuarea cu 25% prevăzută de Legea nr. 118/2010 și majorarea ulterioară de 15% trebuiau să fie aplicate unei baze de calcul consacrate prin lege la finalul anului 2009 și perpetuate apoi în anii 2010 și 2011, iar acest calcul implica utilizarea coeficientului de multiplicare 1,000 în cuantum de 400,00 lei, așa cum prevedea Legea nr. 221/2008.

În continuare arată că majoritatea ordonatorilor de credite au efectuat salarizarea conform art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și că Guvernul, prin Legea nr. 63/2011, a uniformizat salariile personalului didactic din învățământ, iar pentru a stabili valorile salariale a luat în calcul coeficienții de multiplicare și de ierarhizare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, reducând astfel cu 25% valorile salariale în raport cu Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, fără ca în expunerea de motive a actului normativ menționat să fie prezentate argumente față de restrângerea drepturilor în raport cu dispozițiile art. 53 din Constituție. În concluzie, susțin că Legea nr. 63/2011 contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), întrucât „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, neconstituțională, chiar dacă introduce în locul coeficienților de multiplicare și de ierarhizare rezultatul înmulțirii acestora”. În opinia autorilor excepției soluția constituțională era aceea a

uniformizării salariilor din învățământ prin raportare la valorile rezultate din prevederile Legii nr. 221/2008.

8. **Tribunalul Galați — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 63/2011, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și reține că reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ. În aceste condiții, situația obiectiv diferită a personalului didactic și didactic auxiliar justifică instituirea unui tratament juridic distinct în ceea ce privește salarizarea acestei categorii profesionale, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării principiului respectării legilor.

9. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, instanța judecătorească constată că întreaga motivare a acesteia se referă la modul de interpretare și aplicare a textelor de lege criticate. Invocă aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reținând că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării. Așadar, rămâne în sarcina judecătorilor ca, în cadrul actului de justiție pe care îl înfăptuiesc, să decidă cu privire la interpretarea și aplicarea unor norme legale. În același sens sunt și dispozițiile art. 126 din Constituție privind realizarea justiției.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul actului de sesizare, îl constituie prevederile art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, cu modificările ulterioare.

14. Prevederile art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii au următorul cuprins: „*Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate: [...] c) în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, [...]*”.

15. Se observă că, deși Legea nr. 63/2011 reglementează salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din

învățământ în anul 2011, având, așadar, aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât actul normativ menționat produce efecte juridice în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. De altfel, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015.

16. În opinia autorilor excepției, prevederile art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, precum și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la respectarea bunurilor, iar prevederile Legii nr. 63/2011 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare.

18. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în raport cu art. 44 din Constituție, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 435 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 29 iulie 2015, a respins ca neîntemeiată excepția cu acest obiect. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că, potrivit jurisprudenței sale, dreptul la salariu se bucură, în egală măsură, de protecția acordată dreptului la muncă, fiind o componentă a acestuia, dar și de protecția acordată dreptului de proprietate, întrucât reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, prin Decizia nr. 859 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 29 iulie 2009, Curtea a reținut că, deși drepturile salariale nu sunt drepturi reale, cum este dreptul de proprietate, ci drepturi de creanță, în privința apărării lor, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acestea sunt asimilate cu bunuri, statuându-se că noțiunile de „*bun*” și „*proprietate*” au un sens care nu este limitat la dreptul de proprietate asupra bunurilor corporale, ci cuprinde și alte drepturi și interese patrimoniale (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 100).

19. Prin Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, paragraful 14, Curtea a reținut că reglementarea supusă controlului de constituționalitate, prin care se instituie un termen de prescripție de 3 ani în materia conflictelor de muncă având ca obiect plata drepturilor salariale neacordate, are ca justificare asigurarea securității și stabilității raporturilor juridice și necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a conflictului de muncă izvorât din neplata acestor drepturi, în interesul legitim al fiecăreia dintre părțile litigante. Prin prescripție se stinge doar dreptul la acțiune în sens material, deci posibilitatea titularului dreptului de creanță de a obține, pe calea silită, îndeplinirea obligației subiectului pasiv. Așadar, prescripția nu stinge dreptul subiectiv în substanța lui, drept care continuă să subziste, și nici obligația corelativă, care va putea fi executată de bunăvoie. De asemenea, în această materie sunt aplicabile dispozițiile Codului civil referitoare la suspendarea sau întreruperea curgerii termenului de prescripție. În consecință, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție.

20. Cât privește pretinsa exproprierie fără a fi impusă de o cauză de utilitate publică și fără dreptă și prealabilă despăgubire, prin aceeași decizie, paragraful 15, Curtea a reținut că și această critică este neîntemeiată, deoarece textul

de lege examinat nu reglementează măsura exproprierii, ci instituie un termen de prescripție de 3 ani pentru acțiunile privind soluționarea unui conflict de muncă având ca obiect plata unor drepturi salariale neacordate, text ce constituie o sancțiune a pasivității în apărarea dreptului subiectiv.

21. Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate contravin și celor ale art. 38 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, conform căreia salariații nu pot renunța la drepturile recunoscute prin lege, Curtea a reținut că aceasta nu poate fi analizată, întrucât Curtea se pronunță doar asupra conformității textelor de lege criticate cu prevederile și principiile constituționale, iar nu și asupra conformității dintre mai multe texte de lege.

22. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011, Curtea Constituțională s-a pronunțat anterior, în repetate rânduri, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate cu acest obiect. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 212 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 13 mai 2015, și Decizia nr. 338 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 29 iunie 2015.

23. Curtea a reținut, în esență, că Legea nr. 63/2011 stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Din examinarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în această materie (de exemplu, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58, Decizia din 9 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Schettini și alții împotriva Italiei*), Curtea a constatat, de asemenea, că dreptul la anumite foloase bănești în calitate de salariat a fost asimilat, în anumite condiții, unui drept de proprietate, analizat din perspectiva art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În această privință, însă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a distins între dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată. Așa încât, cât privește salariul ce urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

24. Cu privire la principiul constituțional stabilit de art. 1 alin. (5), examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea Constituțională a statuat că acestea nu sunt încălcate, reținând că Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat și că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

25. Cu același prilej, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele

judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

26. Totodată, Curtea a observat că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014. De asemenea, prin prevederile art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015 și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2015, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 474 din 30 iunie 2015, s-a stabilit o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază al personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

27. Distinct față de cele statuate în jurisprudența menționată, Curtea a reținut că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, trebuie să se țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

28. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elvira Alexandrescu, Elena Gălii, Diana (Grigore) Hîrtopan, Mioara Grecu, Viorica Ioniță, Gheorghe Pădurariu, Elena Stan, Viorica Stan, Dorina Daniela Stratulat, Ducu Nicolae Tănasă, Alexandrina Spaitu, Grăpina Carp, prin Sindicatul Liber „Educația” din Galați în Dosarul nr. 6.107/121/2014 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și constată că prevederile art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 737

din 3 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013

privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice, excepție ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Brăila în Dosarul nr. 5.200/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 514D/2015.

2. La apelul nominal răspund, pentru autoarea excepției, avocat Sorina Bosoanca, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru partea Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, consilier Vasiliță Adrian, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice a depus, la dosar, un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care susține admiterea acesteia. În acest sens, arată, în esență, că art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 conține o prevedere discriminatorie pentru persoanele juridice beneficiare ale fondurilor europene nerambursabile — care au sesizat instanțele judecătorești cu acțiuni în anularea notelor de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare, întocmite în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011, și au o hotărâre definitivă — în raport cu persoanele juridice beneficiare ale fondurilor europene nerambursabile, care au contestat notele pe cale administrativă sau în fața instanțelor judecătorești, dar cauzele lor nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2013. De asemenea, apreciază că există o practică neunitară a instanțelor judecătorești, în ceea ce privește dezlegarea dată acțiunilor în anularea notelor de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare identice, așa cum rezultă din practica judiciară. Totodată, față de punctul de vedere formulat de parte, consideră că excepția de neconstituționalitate invocată îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de Legea nr. 47/1992. Depune concluzii scrise și practică judiciară în materie.

5. Reprezentantul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice solicită respingerea excepției, în principal, ca inadmisibilă, față de dispozițiile art. 9 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, și, în subsidiar, ca neîntemeiată, întrucât textele legale criticate se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece art. 6 lit. c) din ordonanță instituie o excepție de la aplicarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 14/2013, și anume în situația în care corecțiile financiare sau creanțele bugetare stabilite prin notele de constatare au fost menținute de instanțele judecătorești, prin hotărâri definitive, în sarcina beneficiarilor. Arată că această măsură este în acord și cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat, de principiu, că, atunci când pune în aplicare politicile sale, mai ales cele economice și sociale, legiuitorul ar trebui să beneficieze de o mare flexibilitate pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public, care necesită o reglementare, cât și asupra alegerii modalității de aplicare a acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 20 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.200/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția**

a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice. Excepția a fost ridicată de reclamanta Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Brăila, într-o cauză având ca obiect anularea Notei privind neîncadrarea în prevederile Ordonanței Guvernului nr. 14/2013 a Direcției Generale Programe Europene, precum și a unei decizii emise de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia apreciază că art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 conține o prevedere discriminatorie cu privire la persoanele juridice beneficiare ale fondurilor europene nerambursabile, care au formulat acțiuni în anularea notelor de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare, întocmite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011, și care au fost respinse de instanțele judecătorești anterior intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2013.

9. Consideră că, prin aplicarea textului de lege criticat, s-a ajuns la situații paradoxale și discriminatorii, întrucât soluțiile instanțelor de judecată sunt neunitare, iar beneficiarii de fonduri europene care nu au atacat în justiție notele de constatare și stabilire a corecțiilor financiare sunt favorizați față de cei care s-au adresat instanțelor de judecată.

10. Susține că adoptarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2013, după ce unele note de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare au format obiectul controlului de legalitate al instanțelor de judecată, nu poate defavoriza persoanele juridice cărora aceste corecții le-au fost aplicate, decât încălcând principiul fundamental al egalității în fața legii. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii pentru persoanele juridice care au contestat în justiție notele de constatare, obținând o sentință definitivă, și constituie o reală îngrădire a accesului liber la justiție.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că sfera subiecților vizați este aceeași, atât în ceea ce privește dispozițiile de favoare, instituite de Ordonanța Guvernului nr. 14/2013, cât și în privința excepțiilor prevăzute la art. 6 din aceeași ordonanță, excepții care nu vizează beneficiarii, ci situațiile juridice în care legiuitorul a înțeles să nu mai intervină prin suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice, astfel că nu există nicio problemă de constituționalitate din perspectiva art. 16 din Legea fundamentală.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise formulate de autoarea excepției, punctul de vedere depus de partea Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 30 iulie 2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 16/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 4 martie 2015, având următorul cuprins: „*Nu fac obiectul prezentului act normativ sumele aferente contractelor finanțate din fonduri europene din cadrul Programului operațional regional: [...]*”

c) în situația în care corecțiile financiare și/sau creanțele bugetare stabilite prin note de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare, precum și sumele rezultate din aplicarea reducerilor procentuale au fost menținute de instanțele judecătorești în sarcina beneficiarilor prevăzuți la art. 1, prin hotărâri definitive.”

16. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 414 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 31 iulie 2015, a reținut că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 14/2013 stabilesc condițiile în care sunt suportate de la bugetul de stat sumele aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice, determinând cu precizie sfera contractelor de achiziție publică vizate de acest act normativ. Așa cum prevede art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013, în forma în vigoare la data sesizării Curții Constituționale, acest act normativ se aplică beneficiarilor de fonduri europene, instituții publice locale, respectiv comunele, orașele, municipiile, sectoarele municipiului București, județele, municipiul București, instituții publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare a activității acestora, din cadrul Programului operațional regional 2007—2013, până la sfârșitul perioadei de implementare a Programului.

18. De asemenea, prin decizia menționată, Curtea a statuat că, fiind vorba de acordarea unor facilități fiscale pentru anumite persoane juridice de drept public, în considerarea unui scop legitim, este apanajul legiuitorului să stabilească întinderea și aplicarea în concret a acestora. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este în deplină concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50).

19. Distinct de cele menționate, referitor la pretinsa discriminare făcută de legiuitor între beneficiarii de fonduri europene care nu au contestat notele de corecție sau au contestat notele de corecție, dar litigiile lor nu au fost soluționate, și cei care le-au contestat și au obținut o hotărâre judecătorească definitivă, prin care corecțiile au fost menținute, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa Curtea, exemplu fiind Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, principiul egalității în fața

legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții deosebite pentru situații diferite, așa cum este și în cazul de față. Faptul că legiuitorul a condiționat suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare de îndeplinirea anumitor condiții, printre care și aceea ca notele de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare, precum și sumele rezultate din aplicarea reducerilor procentuale să nu fi fost menținute de instanțele judecătorești în sarcina beneficiarilor prevăzuți la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013, prin hotărâri definitive, reprezintă o măsură legislativă pe deplin justificată, având în vedere efectele hotărârilor judecătorești.

20. Referitor la efectele hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2012, și Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013, Curtea a statuat că „Înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege. Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial. Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească — desemnând tocmai rezultatul activității judiciare — reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției. Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătii. Prin urmare, hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de autoritățile publice. Or, a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției.”

21. Prin urmare, dispozițiile art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013, potrivit cărora nu fac obiectul actului normativ menționat corecțiile financiare și/sau creanțele bugetare stabilite prin note de constatare a neregulilor și de stabilire a corecțiilor financiare, precum și sumele rezultate din aplicarea reducerilor procentuale menținute de instanțele judecătorești prin hotărâri definitive, dispun cu privire la aplicabilitatea exclusivă, pentru viitor, a dispozițiilor ordonanței, fără a afecta raporturile juridice încheiate în mod definitiv, prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești, astfel că nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1).

22. Curtea nu poate reține nici critica potrivit căreia art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 constituie o reală îngrădire a accesului liber la justiție, întrucât dispoziția supusă controlului de constituționalitate reprezintă o consecință a accesului liber la justiție, astfel cum acesta este consacrat în art. 21 din Constituție. De asemenea, notele de constatare emise de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice sunt acte administrative, iar controlul judecătorec al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, potrivit art. 126 alin. (6) din Constituție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Brăila în Dosarul nr. 5.200/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 752

din 5 noiembrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 165 alin. (2)—(4)
din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 165 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Marin Voinea în Dosarul nr. 5.293/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 241D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat reproduce conținutul normativ al art. 164 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, asupra căruia Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, constatând conformitatea acestuia cu prevederile din Legea fundamentală invocate în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința nr. 88 din 21 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.293/118/2014, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 165 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Marin Voinea într-o cauză civilă având ca

obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii prin care Casa Județeană de Pensii Constanța a respins solicitarea de recalculare a pensiei formulată de reclamantul-autor al excepției.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se susține, în esență, că prevederile art. 165 din Legea nr. 263/2010 limitează cuantumul pensiilor convenite cetățenilor, quantum determinat potrivit aceleiași legi. Precizează că, potrivit art. 3 alin. (1) lit. I) și art. 96 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, punctajul lunar reprezintă numărul de puncte realizat de asigurat într-o lună, calculat prin raportarea câștigului salarial brut lunar/soldei brute lunare sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale, la câștigul salarial mediu brut din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică. Arată că atât salariile medii brute comunicate de Institutul Național de Statistică, cât și cele din anexa nr. 7 la Legea nr. 263/2010, folosite de casele teritoriale de pensii la calcularea punctajului lunar realizat de asigurați, includ toate drepturile salariale primite de asigurați în luna respectivă, iar angajatorii au determinat și plătit contribuția de asigurări sociale pentru sumele respective. Or, prin limitarea câștigurilor luate în calcul la stabilirea punctajului dispusă de art. 165 din Legea nr. 263/2010, în urma raportării se obține un punctaj lunar micșorat și, implicit, un quantum mai mic al pensiei calculate.

6. **Tribunalul Constanța — Secția civilă** apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 47 din Constituție care garantează dreptul la pensie pentru toți cetățenii. În condițiile în care stabilirea veniturilor în funcție de care se datorează contribuția la fondul asigurărilor sociale și în raport cu care se calculează cuantumul pensiilor și al altor ajutoare sociale constituie opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar dispozițiile art. 165 din Legea nr. 263/2010 se aplică fără nicio distincție tuturor persoanelor care solicită recalcularea pensiei pe baza veniturilor brute realizate, nu se poate vorbi despre încălcarea dreptului la pensie. De altfel, textul a mai constituit obiect al analizei de constituționalitate, inclusiv în forma anterioară Legii nr. 263/2010, respectiv art. 164 din Legea nr. 19/2000.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că la recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, sporurile și alte venituri suplimentare realizate anterior datei de 1 aprilie 2001 vor fi luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public dacă au fost incluse în baza de calcul conform legislației anterioare, sunt înregistrate în carnetul de muncă sau în adeverințele eliberate de unități, conform legislației în vigoare, și pentru acestea s-a plătit contribuția de asigurări sociale. Apreciază că, în cauză, este pusă în discuție o problemă de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 165 din Legea nr. 263/2010, care intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, nu a Curții Constituționale. Ca atare, consideră că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 165 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Întrucât autorul excepției are în vedere doar problematica sporurilor prin luarea în considerare a cărora se stabilește venitul în funcție de care se calculează pensia, Curtea va examina doar prevederile corespunzătoare, respectiv art. 165 alin. (2)—(4) din Legea nr. 263/2010, acestea urmând să constituie obiectul excepției de neconstituționalitate. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 165 alin. (2)—(4): „(2) *La determinarea punctajelor lunare, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile cu caracter permanent care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înscrise în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare.*

(3) *Sporul de vechime care se utilizează la stabilirea punctajelor lunare este următorul:*

a) *perioada 1 martie 1970—1 septembrie 1983:*

— 3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani;

— 5% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani;

— 7% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 ani;

— 10% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani;

b) *perioada 1 septembrie 1983—1 aprilie 1992:*

— 3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 3—5 ani;

— 6% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani;

— 9% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani;

— 12% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 ani;

— 15% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani.

(4) *Pentru perioadele de după 1 aprilie 1992, sporul de vechime utilizat la stabilirea punctajelor lunare este cel înscris în carnetul de muncă sau în alte acte doveditoare.”*

12. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, care consacră dreptul la pensie al cetățenilor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii prin care Casa Județeană de Pensii Constanța a respins solicitarea de recalculare a pensiei formulată de reclamantul — autor al excepției, precum și a hotărârii prin care Casa Națională de Pensii Publice a respins contestația administrativă împotriva deciziei menționate. Autorul excepției solicitase recalcularea pensiei în baza unei adeverințe emise de Societatea Industrializarea Laptelui — S.A. în care au fost înscrise salariile brute realizate de reclamant în perioada lucrată în cadrul acestei unități, dar, deși a fost confirmată și achitarea contribuției de asigurări sociale, fostul angajator nu a precizat dacă această contribuție a fost achitată în funcție de venitul brut indicat. În consecință, prin sentința care constituie și act de sesizare a Curții Constituționale, Tribunalul Constanța a respins cererile reclamantului, apreciind că adeverința analizată nu cuprinde date certe referitoare la venitul bază de calcul al contribuției la asigurările sociale, iar în lipsa unei mențiuni exprese privind raportarea contribuției de asigurări sociale la întregul venit brut lunar, instanța nu a putut prezuma că acest venit a fost cel în funcție de care trebuie aplicat principiul contributivității.

14. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, rezultă că autorul acesteia își axează critica pe ideea că salariile medii brute la care se face raportarea în vederea stabilirii punctajului lunar pe baza căruia se calculează cuantumul pensiei convenite cuprind toate drepturile salariale primite de asigurați în luna respectivă și pentru care angajatorii au plătit contribuția de asigurări sociale, deci inclusiv toate sporurile, pe când celălalt termen al raportului, reprezentat de câștigul salarial brut lunar (sau, după caz, solda brută lunară ori venitul lunar asigurat) care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale, nu ar include, în toate cazurile, toate sporurile. Or, prin neincluderea tuturor sporurilor în valoarea acestui câștig salarial brut în funcție de care se stabilește punctajul, cuantumului pensiei se diminuează.

15. Curtea observă că textul de lege supus controlului de constituționalitate în cauza de față a preluat soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 164 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, care a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din capitolul X al Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. În jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a mai examinat critici similare celor formulate de autorul prezentei excepții. Astfel, referindu-se la prevederile art. 164 din Legea nr. 19/2000, Curtea a reținut că, potrivit art. 47 din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. În acest sens, a arătat că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumurile lor valorice, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Totodată, Curtea a observat că modul de stabilire a punctajului anual și a punctajului mediu, a valorii punctului de pensie, a condițiilor de includere a anumitor perioade în stagiul de cotizare și acordarea anumitor sporuri pentru perioadele cotizate peste stagiul standard sunt prevăzute prin norme cu caracter tehnic, care se aplică în mod egal persoanelor aflate în situații identice. Valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recolare a pensiilor anterior stabilite, ca și indexarea acestora nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 356 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 3 noiembrie 2004, Decizia nr. 1.140 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, precum și Decizia nr. 506 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 1 iunie 2009.

16. De asemenea, prin Decizia nr. 43 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 5 februarie 2007, Curtea a reținut că art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 prevede luarea în calcul la determinarea punctajelor anuale, pe lângă salariu, și a sporurilor cu caracter permanent, printre care și sporul de vechime, așa cum acestea sunt înregistrate în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități. Numai pentru cazurile în care nu se poate face această dovadă, stabilește procentele, diferențiate pe perioade și în raport cu vechimea în muncă, la care se calculează valoarea sporului de vechime. În același sens este și Decizia nr. 336 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 23 iunie 2011.

17. De altfel, în ceea ce privește categoriile de venituri stabilite pentru determinarea punctajelor lunare, pentru perioadele anterioare datei de 1 aprilie 2001, prin Decizia nr. 19 din 10 decembrie 2012, pronunțată într-un recurs în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. e) și art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 și pct. V din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, cu referire la sporurile și veniturile suplimentare utilizate la determinarea punctajelor anuale pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, în procedura de stabilire și recalculare a drepturilor de pensie, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „sporurile și alte venituri suplimentare realizate anterior datei de 1 aprilie 2001 vor fi luate în considerare la stabilirea și recalcularea pensiilor din sistemul public dacă au fost incluse în baza de calcul conform legislației anterioare, sunt înregistrate în carnetul de muncă sau în adeverințele eliberate de unități, conform legislației în vigoare, și pentru acestea s-a plătit contribuția de asigurări sociale”. Așadar, Înalta Curte a statuat trei condiții, care trebuie îndeplinite cumulativ. În argumentarea acestei decizii, instanța supremă a reținut că „principalul element obiectiv apt să conducă la o justă și legală stabilire și reactualizare a pensiilor provenind din fostul sistem de asigurări sociale de stat îl reprezintă contribuțiile de asigurări sociale plătite, astfel că, la stabilirea și reactualizarea drepturilor de pensie, trebuie luate în calcul toate sporurile și alte venituri de natură salarială pentru care angajatorul/angajatul a plătit contribuția pentru asigurările sociale de stat”.

18. În acest context relevantă este și Decizia Curții Constituționale nr. 1.233 din 20 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 14 februarie 2008, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor cap. I pct. 1 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, dispoziții potrivit cărora „Pentru perioada

anterioară datei de 1 aprilie 1992, sporul de vechime în muncă se calculează automat, potrivit prevederilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, și în consecință nu este necesară dovedirea acestuia prin adeverințe”. Cu acel prilej, Curtea a constatat că textul de lege criticat a fost conceput să vină în sprijinul persoanelor care, anterior datei de 1 aprilie 1992, au obținut un spor pentru vechime în muncă, spor ce nu poate fi dovedit cu însemnări în carnetul de muncă sau adeverință. Prin urmare, nu mai este necesară dovedirea existenței acestui spor prin adeverințe care, în cele mai multe cazuri, sunt imposibil de procurat, procedându-se la calcularea automată, potrivit dispozițiilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000. Așa fiind, Curtea a constatat că acest text de lege are în vedere doar situația în care nu se poate face dovada drepturilor obținute, astfel că nu pot fi reținute criticile invocate de autorul excepției care vizează, în realitate, aspecte de aplicare a legii ce țin de competența instanței de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 a fost abrogată prin art. 196 lit. n) din cap. X din Legea nr. 263/2010, fără ca soluția legislativă prevăzută de textul de lege criticat să fie, însă, preluată în noua lege a pensiilor.

19. Totodată, prin Decizia nr. 301 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 26 august 2004, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 și a reținut că determinarea punctajului pentru pensiile anterior stabilite s-a prevăzut ca o măsură în vederea recalculării și recorelării, în viitor, a tuturor pensiilor, urmărindu-se prin aceasta înlăturarea discrepanțelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări, pentru motive de echitate și de protecție socială.

20. În fine, referitor la stabilirea bazei de calcul al pensiilor în funcție de anumite categorii de venituri realizate de salariați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007, a reținut că verificarea împrejurărilor dacă, potrivit legislației anterioare, s-au încasat sau nu contribuții la asigurările sociale de stat pentru veniturile excluse de la stabilirea punctajului anual și dacă aceste venituri au făcut sau nu parte din baza de calcul al pensiilor constituie probleme de fapt și de aplicare a legii în cazuri concrete individuale, a căror soluționare intră în competența exclusivă a instanței judecătorești.

21. Întrucât prevederile art. 165 din Legea nr. 263/2010 au preluat într-o redactare identică soluția legislativă analizată de Curtea Constituțională prin deciziile mai sus menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Voinea în Dosarul nr. 5.293/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 165 alin. (2)—(4) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind stabilirea unor competențe în sarcina Direcției Generale a Vămilelor și structurilor vamale subordonate și pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate de către Direcția Generală a Vămilelor și structurile vamale subordonate în activitatea de supraveghere și control în domeniul produselor accizabile

Având în vedere prevederile art. 30 și 342 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile pct. 2 alin. (7), pct. 12 alin. (7) și (8), pct. 134 alin. (5), pct. 140 alin. (4) și pct. 141 alin. (4) din titlul VIII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Direcția Generală a Vămilelor, direcțiile regionale vamale și birourile vamale întocmesc decizii de impunere pentru persoane fizice producătoare de țuică și rachiuri din fructe și pentru persoanele juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situația în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă.

Art. 2. — (1) Competența în stingerea prin plată a creanțelor fiscale reprezentând accize, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice producătoare de țuică și rachiuri din fructe și pentru persoanele juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situația în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, prin titlurile de creanță prevăzute la art. 3 pct. 8 și 9, revine biroului vamal în a cărui rază teritorială a fost încheiată decizia de impunere.

(2) Structura competentă din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice care gestionează contabilitatea creanțelor bugetare rezultate din activitatea vamală are obligația de a calcula dobânzi și penalități de întârziere, potrivit legii, și de a comunica contribuabilului titlurile de creanță în baza cărui acestea au fost stabilite.

(3) După expirarea termenului de plată, potrivit legii, titlurile de creanță prevăzute la alin. (1) și (2) devin titluri executorii și se transmit organelor fiscale centrale competente, împreună cu dovada comunicării acestora, în vederea recuperării acestora potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sumele rezultate din recuperarea creanțelor individualizate în titlurile executorii prevăzute la alin. (3) se încasează în conturile de venit bugetar indicate prin acestea.

(5) Structura competentă din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice care gestionează contabilitatea creanțelor bugetare rezultate din activitatea vamală va înștiința în cel mult 2 zile lucrătoare organul fiscal central competent despre cuantumul sumelor încasate în conturile de venit bugetare indicate în titlurile executorii, în vederea sistării parțiale sau a încetării măsurilor de executare silită.

(6) În măsura în care birourile vamale constată că există pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea, acestea pot dispune măsuri asigurătorii, în condițiile legii, ce vor fi duse la îndeplinire de către organele fiscale competente, potrivit legii.

Art. 3. — Se aprobă modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate de către Direcția generală a vămilelor și structurile vamale subordonate în activitatea de supraveghere și control în domeniul produselor accizabile, prevăzute în anexele nr. 1a—9a, care fac parte integrantă din prezentul ordin, după cum urmează:

1. Ordin de control — anexa nr. 1a;
2. Proces-verbal — anexa nr. 2a;
3. Proces-verbal de ridicare/restituire de înscrisuri — anexa nr. 3a;
4. Proces-verbal de sigilare/desigilare — anexa nr. 4a;
5. Invitație — anexa nr. 5a;
6. Notă explicativă — anexa nr. 6a;
7. Somație — anexa nr. 7a;

8. Decizie de impunere privind obligațiile fiscale declarate/suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe — anexa nr. 8a;

9. Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă — anexa nr. 9a.

Art. 4. — Formularele prevăzute la art. 2 se completează conform instrucțiunilor prevăzute în anexele nr. 1b—9b, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularelor prevăzute la art. 2 sunt stabilite în anexele nr. 1c—9c, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Direcția Generală a Vămilelor, Direcția generală de investiții, achiziții publice și servicii interne, Direcția generală de buget și contabilitate, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile regionale vamale și birourile vamale din Agenția Națională de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării, dată la care își încetează valabilitatea Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1959/2015 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate în activitatea de supraveghere și control în domeniul produselor accizabile a Direcției generale a vămilelor și structurilor vamale subordonate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 7 august 2015.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

București, 25 ianuarie 2016.
Nr. 501.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR
Direcția¹⁾

SIGLĂ

ORDIN DE CONTROL

Nr. /

Lucrătorii vamali²⁾:

.....
.....
.....

sunt autorizați să efectueze³⁾:

.....
.....
.....
.....

la:

.....
.....

(denumirea și adresa)

în perioada

Echipa de control se deplasează cu⁴⁾

.....
.....

(semnătura și ștampila autorizată)

1) Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

2) Se înscriu funcția, numele, prenumele și numărul legitimației de control.

3) Se înscriu temeiul legal în baza căruia se efectuează controlul, precum și obiectivele controlului sau misiunii.

4) În cazul în care pe timpul executării controlului sau al îndeplinirii misiunii se utilizează mijloace de transport, acestea vor fi menționate în ordinul de control.

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Ordin de control”

1. Ordinul de control se întocmește în vederea desfășurării unui control curent, operativ, inopinat sau tematic, în domeniul produselor accizabile în baza planului de control, a unei note de fundamentare sau a unei solicitări transmise de alte instituții. Prin excepție, în situația în care controlul se efectuează în baza analizei de risc locale (de exemplu: criteriile de risc stabilite prin aplicația EMCS-RO-Riscuri) ori a unei solicitări transmise de un operator economic potrivit prevederilor titlului VIII din Legea nr. 227/2015 privind Codul

fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu se întocmește notă de fundamentare.

2. Ordinul de control este semnat de către directorul Direcției supraveghere și control vamal sau de directorul executiv al direcției regionale vamale/șeful biroului vamal, după caz.

3. La începerea oricărei acțiuni de control în domeniul produselor accizabile, membrii echipei de control sunt obligați să prezinte persoanei controlate legitimația de control sau ordinul de control. Începerea controlului trebuie consemnată în Registrul unic de control, potrivit legii.

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Ordin de control”

1. Denumire: Ordin de control
2. Format: A4/t2 (poate avea un număr variabil de pagini)
3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe ambele fețe și cu ajutorul tehnicii de calcul, cu excepția situațiilor în care nu este posibilă editarea informatică. Toate paginile completate vor fi numerotate, iar în situația în care nu se editează pe ambele fețe, paginile/fețele necompletate vor fi bariate.
4. Se difuzează gratuit.
5. Se utilizează de către lucrătorii vamali pentru aprobarea controlului/misiunii.

6. Se întocmește într-un exemplar și se înregistrează în evidențele direcției/direcției regionale vamale/biroului vamal.

7. Circulă:
— exemplarul 1, la lucrătorii vamali care efectuează controlul.

8. Se arhivează:
— exemplarul 1, la Direcția Generală a Vănilor/direcția regională vamală/biroul vamal, la dosarul de control, alături de nota de fundamentare/planul de control/solicitarea/informația/cererea în baza căreia/căruia a fost stabilit controlul.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR
Direcția¹⁾

SIGLĂ

PROCES-VERBAL
încheiat în ziua luna anul

Subsemnații²⁾,, având funcția de în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală/biroul vamal, în baza prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a Ordinului de control nr. /..... și a legitimațiilor de control nr., am efectuat, în perioada, un control la, având codul de înregistrare fiscală, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., cu sediul social în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, cu domiciliul fiscal în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, având următoarele obiective:

Contribuabilul are ca obiect principal de activitate declarat³⁾ și desfășoară efectiv activitate constând în

Controlul s-a desfășurat⁴⁾, unde contribuabilul sus-menționat are⁵⁾

În timpul controlului contribuabilul a fost reprezentat de⁶⁾, având calitatea de

CAPITOLUL I

Constatări

.....
.....
.....
.....
.....

CAPITOLUL II

Prevederile legale încălcate

.....
.....
.....
.....

CAPITOLUL III

Consecințe și măsuri dispuse în timpul controlului

.....
.....
.....
.....

La terminarea controlului au fost restituite toate actele și documentele puse la dispoziția organelor de control, cu excepția celor reținute pentru care s-a întocmit proces-verbal de ridicare de înscrisuri.

Față de constatările înscrise în prezentul proces-verbal contribuabilul a formulat/nu a formulat punct de vedere.⁷⁾

Prezentul proces-verbal s-a întocmit în exemplare, din care un exemplar a fost înmănat contribuabilului și a fost înregistrat în Registrul unic de control la poziția nr.

Lucrători vamali,

.....
.....

(numele, prenumele și semnătura)

Contribuabil,

.....
.....

(denumirea)

Reprezentant,

.....

(numele, prenumele și semnătura, ștampila, după caz)

¹⁾ Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

²⁾ Numele și prenumele complet al lucrătorilor vamali.

³⁾ Denumirea și clasificarea cod CAEN a obiectului principal de activitate declarat.

⁴⁾ Adresa sediului secundar (punct de lucru, sucursală, subunitate) sau adresa locului în care se desfășoară controlul, în situația în care nu este niciuna dintre locațiile menționate anterior.

⁵⁾ Menționarea tipului de sediu secundar (punct de lucru, sucursală, subunitate). În situația în care nu este niciuna dintre locațiile menționate anterior se vor preciza toate informațiile disponibile referitoare la această locație, respectiv cele referitoare la proprietar/deținător și motivele pentru care controlul se desfășoară la adresa respectivă.

⁶⁾ Numele, prenumele, funcția/calitatea, CNP, datele de identitate ale persoanei care a reprezentat contribuabilul în timpul controlului.

⁷⁾ Se va înscrie, după caz, punctul de vedere al contribuabilului.

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Proces-verbal”

I. Reguli generale referitoare la întocmirea procesului-verbal

1. Procesul-verbal reprezintă actul de control bilateral care se întocmește de către lucrătorii vamali cu ocazia controlului curent, operativ și inopinat sau controlului tematic în domeniul produselor accizabile, în conformitate cu prevederile art. 55 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru constatarea unor situații factice și documentare existente la un moment dat, pentru stabilirea stării de fapt fiscale, precum și pentru constatarea unor împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal și pentru stabilirea implicațiilor fiscale ale acestora.

2. Constatările controlului vor fi prezentate clar, concis și lizibil, fără detalieri inutile, astfel încât să rezulte motivul de fapt și temeiul de drept care au stat la baza fundamentării fiecăreia, în funcție de natura și obiectivele controlului.

3. În cazul în care în timpul controlului au fost constatate împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal, în procesul-verbal se vor menționa toate informațiile, datele, documentele și înscrisurile relevante pentru stabilirea împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele, precum și explicațiile scrise ale administratorilor și/sau ale oricăror persoane implicate. În situația în care administratorii și/sau persoanele implicate refuză să ofere explicații scrise, se va menționa acest aspect în procesul-verbal.

4. În cuprinsul procesului-verbal prin care se stabilesc implicații fiscale ale faptelor care prezintă indiciile săvârșirii unor infracțiuni de evaziune fiscală sau fraudă fiscală în domeniul produselor accizabile, se vor descrie metodele de stabilire a bazei de impunere suplimentare, modul de calcul prin care a fost evaluat prejudiciul, detaliat pentru accizele datorate bugetului general consolidat.

5. Constatările vor fi susținute de înscrisuri, în copie certificată sau în original, după caz, precum și de alte mijloace materiale de probă.

6. În cazul în care acțiunea de control a fost efectuată simultan ori succesiv în mai multe locații unde își desfășoară activitatea același contribuabil, se vor întocmi, de regulă, pentru fiecare caz, procese-verbale în care se vor descrie faptele constatate. Constatările cuprinse în procesele-verbale încheiate în condițiile menționate mai sus pot fi valorificate printr-un proces-verbal care va cuprinde descrierea faptelor în ansamblul lor, a legăturilor dintre ele și a eventualelor implicații fiscale ale acestora. Procesele-verbale în care sunt descrise fapte valorificate, ulterior, printr-un alt proces-verbal, fac parte integrantă din acesta din urmă.

7. În cazul în care nu există informații referitoare la unul sau mai multe capitole din modelul procesului-verbal, se menționează pe scurt motivul pentru care nu poate fi completat.

8. Procesul-verbal, semnat de organul de control și de persoanele controlate sau de reprezentanții legali ai acestora ori numai de organul de control, se înregistrează la registratura organului de control, la încheierea controlului. Prin excepție, atunci când procesul-verbal este încheiat și comunicat operatorului economic la sediul acestuia, vor fi înregistrate la registratura unității exemplarele 1, 2 și 4, după caz.

9. Constatările lucrătorilor vamali rezultate în urma unei acțiuni de control curent, operativ și inopinat sau control tematic, în conformitate cu prevederile art. 55 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se vor valorifica în funcție de natura constatărilor și obiectivul controlului.

10. Procesul-verbal se comunică contribuabilului, conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

II. Modul de completare a procesului-verbal

Partea introductivă a procesului-verbal

Câmpurile libere din cadrul formularului se vor completa după cum urmează:

1. localitatea și județul, data (zi, luna, an) la care s-a întocmit procesul-verbal;

2. numele și prenumele complet ale lucrătorilor vamali care efectuează controlul;

3. se vor preciza obiectivele controlului individualizate corespunzător și perioada supusă verificării, după caz;

4. în situația în care adresa sediului social este diferită de adresa domiciliului fiscal, se va face referire la acest aspect, iar adresele se vor menționa în mod corespunzător;

5. denumirea și clasificarea cod CAEN a obiectului principal de activitate declarat și descrierea activității efectiv desfășurate;

6. se vor preciza adresa sediului secundar (punct de lucru, sucursală, subunitate) sau adresa locului în care s-a desfășurat controlul, în situația în care nu este niciuna dintre locațiile menționate anterior, precum și modul de deținere a spațiului unde se desfășoară activitatea;

7. se va preciza tipul sediului secundar (punct de lucru, sucursală, subunitate). În situația în care nu este niciuna dintre locațiile menționate anterior se vor preciza toate informațiile disponibile referitoare la această locație, respectiv cele referitoare la proprietar/deținător și motivele pentru care controlul se desfășoară la adresa respectivă;

8. se vor înscrie numele și prenumele, funcția/calitatea, CNP, datele de identitate ale persoanelor care au reprezentat contribuabilul în timpul controlului. În procesul-verbal se menționează expres, la partea generală referitoare la reprezentanții contribuabilului care au asistat la efectuarea controlului, care este calitatea acestora și din ce punct de vedere asigură reprezentarea contribuabilului (reprezentantul societății care asigură servicii de contabilitate, reprezentantul societății care asigură servicii juridice, reprezentantul legal, asociat, acționar etc.). În situația în care la momentul încheierii procesului-verbal la locul efectuării controlului nu se află niciun reprezentant al contribuabilului verificat, acest lucru se va menționa în procesul-verbal.

CAPITOLUL I**Constatări**

1. În procesul-verbal, constatările vor fi descrise cu claritate, aspectele constatate fiind raportate la specificul și obiectivele controlului. În cazul constatării unor aspecte care vor fi valorificate ulterior, inclusiv indicii privind săvârșirea unor fapte de natură penală în domeniul financiar-fiscal, se va descrie clar

și concis fapta săvârșită, cu indicarea datei sau a perioadei și locului în care a fost săvârșită.

2. Constatările lucrătorilor vamali vor fi susținute de înscrisuri și alte mijloace materiale de probă analizate, identificate la contribuabilul verificat sau obținute de la terți. Înscrisurile necesare susținerii constatrilor vor fi ridicate în original sau copie certificată de organul de control, întocmindu-se în acest sens un proces-verbal de ridicare/restituire de înscrisuri, pentru cele ridicate în original. Înscrisurile de mai sus, inclusiv rezultatele expertizelor tehnice și analizelor de laborator, se atașează procesului-verbal și constituie mijloace de probă.

3. De asemenea, vor fi menționate explicațiile scrise solicitate reprezentantului sau oricărui angajat al contribuabilului ori altor persoane prezente la locul de desfășurare a controlului, care contribuie la stabilirea unor elemente relevante din activitatea contribuabilului, ce pot influența constatările sau clarifica anumite cauze și/sau împrejurări. Notele explicative se pot lua în orice etapă a controlului, de regulă, după ce s-a epuizat controlul asupra obiectivului la care s-a constatat abaterea ce necesită explicații, astfel încât lucrătorii vamali să fie în măsură să pună întrebări precise și să combată eventualele răspunsuri necorespunzătoare. Lucrătorii vamali vor analiza răspunsurile primite și în funcție de concluzii vor înscris constatarea în procesul-verbal.

4. Dacă cei în cauză refuză să completeze nota explicativă sau să răspundă la unele întrebări, lucrătorii vamali vor formula întrebările printr-o solicitare scrisă comunicată contribuabilului, oricărui angajat al acestuia sau altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice ori juridice, stabilind termenul în cadrul căruia trebuie primit răspunsul. În cazul în care nu se primește răspuns, refuzul va fi consemnat în procesul-verbal (anexând copia solicitării scrise) și se vor aplica, după caz, sancțiunile prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Prevederile legale încălcate

1. Se vor înscris prevederile legale încălcate, cu indicarea actului normativ încălcat, a articolului, alineatului, punctului, după caz.

2. În cazul constatării unor împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal, în procesul-verbal trebuie menționate prevederile legale încălcate, fără a se face încadrarea penală a faptei.

CAPITOLUL III

Consecințe și măsuri dispuse în timpul controlului

1. În procesul-verbal se vor menționa consecințele fiscale/suma reprezentând accize cu care a fost prejudiciat bugetul general consolidat, evidențiindu-se metoda de estimare și modalitatea de calcul al acestora.

2. În procesul-verbal lucrătorii vamali vor menționa măsurile operative dispuse contribuabilului, cu precizarea dispozițiilor din actele normative care trebuie să fie puse astfel în aplicare și a termenului de realizare, în condițiile legii.

Punctul de vedere al contribuabilului

1. Se va prezenta în sinteză punctul de vedere al reprezentantului contribuabilului față de constatările înscrise în procesul-verbal, numai atunci când acesta are o opinie contrară și o prezintă în timpul controlului.

2. Semnarea procesului-verbal

Procesul-verbal se semnează de către lucrătorii vamali și de către reprezentantul contribuabilului, pe fiecare pagină completată. În cazul în care se refuză semnarea procesului-verbal, lucrătorii vamali vor consemna despre aceasta în cadrul procesului-verbal.

ANEXA Nr. 2c

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Proces-verbal”

1. Denumire: Proces-verbal

2. Format: A4/t2 (poate avea un număr variabil de pagini)

3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe ambele fețe și cu ajutorul tehnicii de calcul, cu excepția situațiilor în care nu este posibilă editarea informatică. Toate paginile completate vor fi numerotate, iar în situația în care nu se editează pe ambele fețe, paginile/fețele necompletate vor fi blocate.

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează de către lucrătorii vamali cu ocazia controlului, pentru constatarea unor situații factice și documentare existente la un moment dat, pentru stabilirea stării de fapt fiscale, precum și pentru constatarea unor împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal, precum și pentru stabilirea implicațiilor fiscale ale acestora.

6. Se întocmește în 3 sau 4 exemplare, după caz.

7. Circulă:

a) exemplarul 1, la lucrătorii vamali care au efectuat controlul;
b) exemplarul 2, la organul fiscal competent cu atribuții de gestiune a dosarului fiscal;

c) exemplarul 3, la contribuabil;

d) exemplarul 4 (după caz), la organele de cercetare penală sau la instituțiile care au solicitat verificarea, în cazul în care au fost constatate împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal sau în cazul în care a fost încheiat pentru consemnarea unor fapte a căror verificare a fost solicitată de organele abilitate ale statului.

8. Se arhivează:

a) exemplarul 1, la Direcția Generală a Vănilor/direcția regională vamală/biroul vamal;

b) exemplarul 2, la dosarul fiscal al contribuabilului;

c) exemplarul 3, la contribuabil;

d) exemplarul 4, la organul de urmărire penală, după caz.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR
Direcția¹⁾

SIGLĂ

PROCES-VERBAL
de ridicare/restituire de înscrisuri încheiat în ziua luna anul

Subsemnații,, având funcția de în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală/biroul vamal, în baza prevederilor art. 7 lit. D.a) pct. 7 și 10 din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 64 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a Ordinului de control nr. /..... și a legitimațiilor de control nr., am ridicat/restituit de la/la²⁾, în prezența³⁾, următoarele documente, înscrisuri etc.):

Menționăm că pentru documentele ridicate s-au lăsat/nu s-au lăsat copii certificate.

Documentele/Înscrisurile au fost ridicate din⁴⁾

Prezentul proces-verbal s-a încheiat în două exemplare, din care unul a fost înmănat contribuabilului.

Lucrători vamali,

.....
.....

(numele, prenumele și semnătura)

Contribuabil,

.....
.....

(denumirea)

Reprezentant,

.....

(numele, prenumele și semnătura, ștampila, după caz)

¹⁾ Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

²⁾ Denumirea contribuabilului, sediul social, codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare la registrul comerțului.

³⁾ Numele, prenumele, funcția/calitatea reprezentantului contribuabilului, adresa, datele de identitate, CNP.

⁴⁾ Adresa locului din care au fost ridicate înscrisurile/documentele. Se va menționa tipul locației: sediu secundar, punct de lucru, sucursală, subunitate etc. În situația în care nu este niciuna dintre locațiile menționate anterior se vor preciza toate informațiile disponibile referitoare la această locație, respectiv cele referitoare la proprietar/deținător și motivele pentru care documentele/înscrisurile au fost ridicate din acea locație.

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Proces-verbal de ridicare/restituire de înscrisuri”

1. Se completează de către lucrătorii vamali cu ocazia ridicării/restituirii de documente și/sau înscrisuri, în condițiile legii. Se înscriu numele și prenumele lucrătorilor vamali, funcția și numărul legitimației de control.

2. Câmpurile libere din cadrul formularului se vor completa după cum urmează:

a) localitatea și județul, data (ziua, luna, anul) la care s-a întocmit procesul-verbal;

b) numele și prenumele lucrătorilor vamali care efectuează controlul;

c) se vor preciza denumirea contribuabilului, adresa sediului social, codul de identificare fiscală, număr de înmatriculare la registrul comerțului;

d) se vor înscrie numele și prenumele, funcția, datele de identitate, CNP, precum și calitatea persoanei care reprezintă societatea în timpul controlului;

e) „Documente/Înscrisuri”: documentele și/sau înscrisurile ridicate/restituite în cadrul unui opis unde se vor numerota și se vor descrie pe scurt prin prezentarea unor date, precum: tipul,

seria, numărul, conținutul, numărul de file, registre, carnete, bucăți sau orice element care permite individualizarea acestora;

f) se va preciza tipul locației: sediu secundar, punct de lucru, sucursală, subunitate etc. În situația în care nu este niciuna dintre locațiile menționate anterior se vor preciza toate informațiile disponibile referitoare la această locație, respectiv cele referitoare la proprietar/deținător și motivele pentru care documentele/înscrisurile au fost ridicate din acea locație.

3. În situația în care la momentul încheierii procesului-verbal la locul efectuării controlului nu se află niciunul dintre reprezentanții contribuabilului verificat, acest lucru se va menționa în procesul-verbal. În acest caz vor fi menționate împrejurările care au condus la încheierea procesului-verbal în absența reprezentantului contribuabilului.

4. Procesul-verbal de ridicare/restituire de înscrisuri se comunică contribuabilului, conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

**Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, de utilizare și păstrare a formularului
„Proces-verbal de ridicare/restituire de înscrisuri”**

1. Denumire: Proces-verbal de ridicare/restituire de înscrisuri 2. Format: A4/t2 (poate avea un număr variabil de pagini) 3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe ambele fețe și cu ajutorul tehnicii de calcul, cu excepția situațiilor în care nu este posibilă editarea informatică, iar în situația în care nu se editează pe ambele fețe, paginile/fețele necompletate vor fi barate. 4. Se difuzează gratuit. 5. Se utilizează de către lucrătorii vamali pentru ridicarea/restituirea de documente/înscrisuri.	<p>6. Se întocmește în două exemplare, de lucrătorii vamali.</p> <p>7. Circulă:
— exemplarul 1, la lucrătorii vamali;
— exemplarul 2, la contribuabil.</p> <p>8. Se arhivează:
— exemplarul 1, la Direcția Generală a Vămilelor/direcția regională vamală/biroul vamal;
— exemplarul 2, la contribuabil.</p> |
|--|--|

ANEXA Nr. 4a

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR
Direcția¹⁾

SIGLĂ

**PROCES - VERBAL
de sigilare/desigilare**

încheiat în ziua luna anul

Subsemnații,, având funcția de în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală/biroul vamal, în baza prevederilor art. 7 lit. D.a) pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a Ordinului de control nr. /..... și a legitimațiilor de control nr. astăzi,, ora, în prezența²⁾, având funcția de la³⁾, posesor al B.I./C.I./Pașaport seria nr., eliberat(ă) de la data de, cu domiciliul în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap. județul/sectorul, CNP, am procedat la sigilarea următoarelor⁴⁾:

Cele sigilate aparțin⁵⁾

Sigilarea a fost determinată de⁶⁾

A fost aplicat sigiliul⁷⁾

În conformitate cu prevederile art. 260 din Codul penal, înlăturarea sau distrugerea sigiliului constituie infracțiune și se pedepsește conform legii.

Prezentul proces-verbal a fost întocmit în două exemplare, din care un exemplar a fost înmănat⁸⁾, domiciliat(ă) în⁹⁾, posesor/posesoare al/a B.I./C.I./Pașaport seria nr., CNP, având calitatea de la

Lucrători vamali

.....
.....
(numele, prenumele și semnătura)

Reprezentantul contribuabilului,

.....
(numele și prenumele, CNP,
funcția, semnătura)

Martori

.....
[numele și prenumele, adresa, semnătura, CNP, B.I./C.I./Pașaport seria/nr., eliberat(ă) de/la data de]

Subsemnații,, având funcția de lucrători vamali în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală/biroul vamal....., în baza art. 7 lit. D.a) pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a Ordinului de control nr. și a legitimațiilor de control nr. astăzi, ora, în prezența²⁾, având funcția de la³⁾, posesor al B.I./C.I./Pașaport seria nr., eliberat(ă) de la data de, cu domiciliul în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, CNP, am procedat la desigilarea următoarelor⁴⁾: după verificarea prealabilă a sigiliului aplicat care a fost găsit intact. (În orice altă situație se va preciza starea sigiliului.)

Lucrători vamali

.....

 (numele, prenumele și semnătura)

Reprezentantul contribuabilului,

.....
 (numele și prenumele, CNP, funcția, semnătura)

Martori

[numele și prenumele, adresa, semnătura, CNP, B.I./C.I./Pașaport seria/nr., eliberat(ă) de/la data de]

1) Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

2) Numele și prenumele reprezentantului contribuabilului.

3) Denumirea contribuabilului, sediul social, codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare la registrul comerțului.

4) Se vor menționa spațiile, imobilele, bunurile, valorile, mărfurile, documentele, mijloacele de transport etc., precum și adresele sau locația unde se află acestea la momentul sigilării/desigilării.

5) Denumirea contribuabilului, adresa sediului social, codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare la registrul comerțului. În cazul persoanelor fizice se vor menționa numele și prenumele acestora, domiciliul, CNP.

6) Se invocă motivul sigilării.

7) Seria și caracteristicile sigiliului aplicat.

8) Numele și prenumele persoanei cu care a fost încheiat procesul-verbal.

9) Adresa completă.

ANEXA Nr. 4b

Instrucțiuni pentru completarea și utilizarea formularului „Proces-verbal de sigilare/desigilare”

Se întocmește de către lucrătorii vamali, în următoarele situații:

a) când există indicii că în locurile de producție, depozitare, comercializare sau pe timpul transportului se găsesc bunuri sau produse a căror proveniență nu este legală sau a căror fabricație este interzisă de lege sau se produce fără autorizație, iar acțiunea de control nu poate fi finalizată, urmând a fi continuată ulterior;

b) există posibilitatea ca documentele, înscrisurile, bunurile necesare efectuării controlului să fie sustrase, distruse ori nu se poate face un inventar al acestora în vederea ridicării/reținerii acestora;

c) în activitățile de monitorizare a transporturilor de bunuri;

d) în alte cazuri în care se impune sigilarea, în condițiile legii.

În situația în care nu este prezent un reprezentant al contribuabilului, sigilarea/desigilarea se efectuează în prezența

cel puțin a unui martor asistent. De asemenea vor fi înscrise toate informațiile referitoare la calitatea persoanelor care reprezintă contribuabilul (angajat/împuțernicit etc.), iar în cazul în care reprezentantul contribuabilului la momentul sigilării este diferit de cel de la momentul desigilării vor fi înscrise toate datele de identificare ale acestuia.

În situația în care se sigilează mijloace de transport, iar locul sigilării este diferit de locul desigilării, în mod obligatoriu se vor înscrie toate informațiile referitoare la locul la care are loc desigilarea.

Procesul-verbal de sigilare/desigilare se comunică contribuabilului, conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA Nr. 4c

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Proces-verbal de sigilare/desigilare”

1. Denumire: Proces-verbal de sigilare/desigilare

2. Format: A4/t2

3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe ambele fețe și cu ajutorul tehnicii de calcul, cu excepția situațiilor în care nu este posibilă editarea informatică.

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează de către lucrătorii vamali pentru sigilare/desigilare.

6. Se întocmește în două exemplare, de lucrătorii vamali.

7. Circulă:

— exemplarul 1, la lucrătorii vamali;

— exemplarul 2, la contribuabilul supus controlului sau la deținătorul legal al incintei sigilate.

8. Se arhivează:

— exemplarul 1, la Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală/biroul vamal;

— exemplarul 2, la contribuabil.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR
Direcția¹⁾

SIGLĂ

INVITAȚIE

Întocmită în, astăzi, luna, anul
Domnului (Doamnei), în calitate de al

în vederea clarificării unor aspecte din activitate, subsemnații,, lucrători vamali în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală...../biroul vamal....., în baza art. 56 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă invităm în data de, ora, la sediul Direcției Generale a Vămilelor/Direcției Regionale Vamale...../biroului vamal, adresa, în vederea efectuării controlului, ocazie cu care veți prezenta, conform art. 64 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, următoarele documente:

Neprezentarea, în condițiile de mai sus, constituie contravenție conform art. 336 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu amendă contravențională conform art. 336 alin. (2) lit. a) din același act normativ, cu excepția cazului în care sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Semnătura de primire

Lucrători vamali,

.....

.....

¹⁾ Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Invitație”

1. Reprezintă documentul prin care un contribuabil este invitat și îi sunt solicitate lămuriri/înscrisuri de către lucrătorii vamali, la sediul acestora, în situațiile în care se impune efectuarea/continuarea controlului ori controlul nu a putut fi efectuat la sediul social, domiciliul fiscal sau un sediu secundar al contribuabilului și nici într-un loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.

2. Odată cu solicitarea prezenței la sediul Direcției Generale a Vămilelor/direcției regionale vamale/biroului vamal, pentru a da informații și lămuriri necesare stabilirii situației sale fiscale reale,

prin formularul „Invitație” sunt solicitate registre, documente de afaceri și orice alte înscrisuri.

3. Se întocmește de către lucrătorii vamali, în două exemplare:

— exemplarul 1 va fi comunicat contribuabilului/împuternicitului, în condițiile prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— exemplarul 2 va fi anexat la procesul-verbal.

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Invitație”

1. Denumire: Invitație.
2. Format: A4/t1.
3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe o față și cu ajutorul tehnicii de calcul, cu excepția situațiilor în care nu este posibilă editarea informatică.
4. Se difuzează gratuit.
5. Se utilizează de către lucrătorii vamali pentru a solicita prezența contribuabilului și punerea la dispoziție de înscrisuri la sediul Direcției Generale a Vămilelor/direcției regionale vamale/biroului vamal.

6. Se întocmește în două exemplare, de către lucrătorii vamali.

7. Circulă:

- a) exemplarul 1, la contribuabil;
- b) exemplarul 2, la lucrătorii vamali.

8. Se arhivează:

- exemplarul 1, la contribuabil;
- exemplarul 2, la Direcția Generală a Vămilelor/direcția regională vamală/biroul vamal.

NOTĂ EXPLICATIVĂ

Subsemnatul(a),, având calitatea de la de la data de/...../....., domiciliat(ă) în, județul/sectorul, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., telefon, legitimat(ă) cu B.I./C.I./Pașaport seria nr., eliberat(ă) de, la data de/...../....., CNP, la întrebările puse de, având funcția de în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală/biroul vamal., în baza prevederilor art. 58 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, dau următoarele explicații:

1. Întrebare:

1. Răspuns:

2. Întrebare:

2. Răspuns:

3. Dacă față de cele de mai sus mai aveți ceva de declarat sau documente de prezentat:

3. Răspuns:

Data și semnătura

.....

Data în fața noastră,
Lucrători vamali

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Notă explicativă”

1. Reprezintă documentul prin care lucrătorii vamali solicită explicații scrise reprezentantului contribuabilului, oricărui angajat al acestuia sau oricărei persoane implicate în săvârșirea faptelor constatate, care să contribuie la stabilirea unor elemente relevante din activitatea contribuabilului, ce pot influența constatările sau pentru clarificarea unor cauze și/sau împrejurări.

2. Solicitarea de explicații scrise se va face în timpul controlului, ori de câte ori acestea sunt necesare pentru clarificarea și definitivarea constatărilor.

3. Întrebările vor fi formulate în mod clar și concis, pentru a da posibilitatea unor răspunsuri la obiect. În toate cazurile, explicațiile la întrebările puse de lucrătorii vamali se vor da în scris prin „notă explicativă”.

4. Se semnează pe fiecare pagină de către lucrătorii vamali și de persoana care a dat explicații.

5. În cazul în care nu se primește răspuns, refuzul va fi consemnat în procesul-verbal.

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Notă explicativă”

1. Denumire: Notă explicativă
2. Format: A4/t2 (poate avea un număr variabil de pagini)
3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe ambele fețe. Se poate edita și cu ajutorul tehnicii de calcul.
4. Se difuzează gratuit.
5. Se utilizează de către lucrătorii vamali pentru a solicita explicații scrise.
6. Se întocmește în două exemplare, de persoana nominalizată de lucrătorii vamali pentru a răspunde la întrebări.

7. Circulă:
— exemplarul 1, la lucrătorii vamali;
— exemplarul 2, la persoana nominalizată să răspundă la întrebări.
8. Se arhivează:
— exemplarul 1, la Direcția Generală a Vămilelor/direcția regională vamală/biroul vamal;
— exemplarul 2, la contribuabil sau persoana nominalizată pentru a răspunde la întrebări.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR
Direcția¹⁾

SIGLĂ

Nr. /zz.II.aa

S O M A Ț I E

Domnului/Doamnei, în calitate/având funcția de al/a, vă înștiințăm că în data de organele de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor/Direcția Regională Vamală/biroul vamal s-au deplasat la domiciliul fiscal/sucursala/filiala/sediul secundar al, situat(ă) în/la, în vederea ²⁾.....

.....²⁾ nu s-a putut efectua, drept care pentru furnizarea de informații și lămuriri necesare stabilirii situației fiscale de fapt, în baza prevederilor art. 56 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 4 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, ați fost invitat/invitată să vă prezentați în data de, ora, la sediul Direcției Generale a Vămilelor, Direcția Regională Vamală/biroul vamal, adresa, camera, telefon, în vederea efectuării/continuării²⁾.

Întrucât la data de nu ați dat curs solicitării/vi s-au solicitat prin Adresa înregistrată cu nr. prezentarea de documente/înscrisuri, vă somăm să vă prezentați în data de la sediul organului fiscal din adresa, în vederea efectuării/continuării acțiunii de control, cu următoarele documente:

.....
.....

Dacă, în termen de 15 zile de la primirea prezentei somații, nu veți da curs solicitării, în cauză sunt incidente prevederile art. 4 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare.

Director DSCV/Director executiv DRV/Șef birou vamal

Nume/prenume:

Semnătura, ștampila

1) Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

2) Se înscrie obiectul acțiunii:

— prezentarea de înscrisuri în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— efectuarea unei constatări la fața locului în conformitate cu prevederile art. 65 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— efectuarea unui control inopinat/încrucișat în conformitate cu prevederile art. 134 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Somație”

Somația reprezintă documentul prin care un contribuabil este somat să se prezinte la sediul organului de control în vederea efectuării unei acțiuni în conformitate cu prevederile art. 56, 64, 65 și 134 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Se întocmește în cazurile când contribuabilul/plătitorul nu a dat curs invitației organului de control al autorității vamale pentru efectuarea unui control inopinat/încrucișat/constatarea la fața locului sau refuză să pună la dispoziția organelor de control documentele și înscrisurile necesare efectuării/continuării acțiunii de control inopinat/încrucișat/constatarea la fața locului și există indicii rezonabile conform cărora contribuabilul/plătitorul refuză nejustificat să prezinte documentele legale și bunurile din

patrimoniu necesare pentru stabilirea situației fiscale de fapt, în scopul împiedicării verificărilor fiscale.

Se întocmește de către echipa desemnată pentru efectuarea controlului inopinat/încrucișat/constatării la fața locului.

Se întocmește în două exemplare:

— exemplarul 1 va fi remis contribuabilului/plătitorului prin poștă cu confirmare de primire sau înmănat personal reprezentantului societății, cu mențiunea pe exemplarul 2 a calității reprezentantului, datelor de identificare (BI/CI/pașaport serie, nr., domiciliu), datei și semnăturii, sau prin publicitate, considerându-se comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului;

— exemplarul 2 va fi reținut de echipa de control și va fi anexat la procesul-verbal.

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Somație”

1. Denumire: Somație
2. Format: A4/t1
3. Caracteristici de tipărire: se tipărește pe o singură față. Se poate edita cu ajutorul tehnicii de calcul.
4. Se difuzează gratuit.
5. Se utilizează de către organele de control ale autorității vamale pentru somarea contribuabilului/plătitorului de a se prezenta la sediul organului fiscal/de a prezenta documentele și înscrisurile necesare efectuării/continuării

acțiunii de control inopinat/încrucișat/constatare la fața locului.

6. Se întocmește în două exemplare de către organul de control.

7. Circulă:

— exemplarul 1, la contribuabil/plătitor;

— exemplarul 2, la organul fiscal care va efectua controlul.

8. Se arhivează:

— exemplarul 1, la contribuabil/plătitor;

— exemplarul 2, anexă la procesul-verbal.

ANEXA Nr. 8a

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR
Direcția¹⁾

SIGLĂ

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal
Nr. data

DECIZIE DE IMPUNERE**privind obligațiile fiscale declarate/suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe**

1. Datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului:

1.1. Denumire contribuabil (numele/inițiala tatălui/prenumele contribuabilului/plătitorului):

1.2. Cod numeric personal (CNP)

1.3. Domiciliul fiscal

Județul, localitatea, sectorul, str. nr., bl., sc.,

et., ap., codul poștal, telefon, fax, e-mail

1.4. Date privind locul de desfășurare efectivă a activității de producție de țuică și rachiuri din fructe:

Județul, localitatea, sectorul, str. nr., bl., sc.,

et., ap., codul poștal, telefon, fax, e-mail

2. Date privind obligația fiscală

2.1. Obligații fiscale principale declarate/suplimentare de plată:

Nr. crt.	Denumire obligație fiscală principală declarată/verificată	Perioada pentru care se calculează obligații fiscale/perioada verificată		Baza impozabilă declarată/stabilită suplimentar (litri alcool pur 100% obținut*)	Accize stabilite suplimentar — lei* —	Cod cont bugetar
		De la data (zz/ll/an)	Până la data (zz/ll/an)			
0	1	2	3	4	5	6
1.	Accize pentru alcool etilic (țuică și rachiuri din fructe produse de micile gospodării)					

* Cantitatea de cel mult 50 litri de produs/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândută.

2.2. Motivul de fapt:

.....

2.3. Temeiul de drept:

Actul normativ:, art., paragraful, pct., lit., alin.

.....

3. Data comunicării:

Data comunicării reprezintă data la care se efectuează comunicarea actului administrativ fiscal în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

— data semnării de primire, dacă se asigură remiterea acestuia contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data înscrisă de poștă la remiterea „confirmării de primire”, dacă a fost transmis prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data la care expiră termenul de 15 zile de la data afișării anunțului publicitar, în condițiile art. 47 alin. (5) — (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

4. Termen de plată:

În conformitate cu prevederile pct. 12 alin. (7) și (8) din titlul VIII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, accizele devin exigibile la finalizarea procesului de producție. Gospodăria individuală declară cantitățile de țuică și rachiuri produse și solicită autorității vamale teritoriale calculul accizelor datorate. Termenul de plată este până la data de 25 a lunii imediat următoare celei în care accizele au devenit exigibile, potrivit art. 345 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În caz contrar se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere, conform legii.

5. Mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului și, respectiv, informarea acestuia despre aspectele constatate și consecințele fiscale

Se va înscrie punctul de vedere al contribuabilului/plătitorului consemnat în procesul-verbal de control anexat, dacă decizia de impunere se întocmește ca urmare a unui control.

6. Dispoziții finale:

În conformitate cu art. 268 și 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva sumelor de plată stabilite prin prezenta decizie de impunere se poate face contestație, care se depune, în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță.

Prezenta decizie de impunere s-a întocmit în 4 (patru) exemplare, din care un exemplar a fost înmănat contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului.

La prezenta decizie de impunere se anexează, după caz, solicitarea gospodăriei individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe adresată autorității vamale pentru calculul accizei sau procesul-verbal de control care, împreună cu anexele, conține pagini.

APROBAT	AVIZAT	ÎNTOCMIT**	
		Lucrători vamali	Semnătura
Director DSCV/Director executiv DRV/Şef birou vamal	Şef SSV/Şef SSCV/Şef adjunct birou vamal*	1. Numele și prenumele	
Nume/prenume:		2.	
Semnătura, ștampila***	Semnătura	3.	

1) Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

* La birourile vamale de grad II decizia de impunere nu se avizează.

** În cazul deciziilor de impunere întocmite la solicitarea gospodăriei individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe adresată autorității vamale pentru calculul accizei, decizia de impunere poate fi întocmită de un singur lucrător vamal.

*** Ștampila se aplică numai pentru coloana „aprobat”.

ANEXA Nr. 8b

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale declarate/suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe”

Formularul „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale declarate/suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe” reprezintă actul administrativ fiscal emis de structurile vamale în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea accizelor datorate de persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe, la solicitarea acestora sau în urma controalelor efectuate.

Se va completa de către lucrătorii vamali din cadrul birourilor vamale ca urmare a solicitării gospodăriei individuale, la finalizarea procesului de producție sau de către lucrătorii vamali din cadrul direcțiilor regionale vamale/Direcției Generale a Vămilelor ca urmare a controalelor proprii efectuate. Se avizează de șeful de serviciu/șeful adjunct al biroului vamal și se aprobă de conducătorul structurii vamale de care aparține echipa de control.

Informațiile din conținutul formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale declarate/suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice —

gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe” se vor completa după cum urmează:

1. „Datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului” cuprind următoarele informații:

1.1 „Denumire contribuabil (numele/inițiala tatălui/prenumele contribuabilului/plătitorului)” — se vor completa numele și prenumele persoanei fizice înregistrate la autoritatea vamală teritorială care solicită calculul accizei pentru mica gospodărie sau căreia i-au fost stabilite diferențe de accize ca urmare a controlului efectuat.

1.2. „Cod numeric personal (CNP)” — se va completa CNP-ul persoanei fizice înregistrate la autoritatea vamală teritorială ca mică gospodărie, care solicită calculul accizei sau căreia i-au fost stabilite diferențe de accize ca urmare a controlului efectuat.

1.3 „Domiciliul fiscal” — se va completa adresa de domiciliu menționată în B.I./C.I. al/a persoanei fizice, înregistrate la autoritatea vamală teritorială ca mică gospodărie, care solicită calculul accizei sau căreia i-au fost stabilite diferențe de accize ca urmare a controlului efectuat.

1.4. „Date privind locul de desfășurare efectivă a activității de producție de țuică și rachiuri din fructe” — se va completa cu toate informațiile care definesc complet locul gospodăriei individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe, unde se desfășoară efectiv activitatea de producție.

2. „Date privind obligația fiscală” cuprind:

2.1. „Obligații fiscale principale declarate/suplimentare de plată” — se va completa obligația fiscală stabilită suplimentar cu următoarele informații:

Rândul 1 coloana 1 „Denumire obligație fiscală principală declarată/verificată” — se înscrie „Accize pentru alcool etilic (țuică și rachiuri din fructe produse de micile gospodării)”

Rândul 1 coloana 2: „De la data (zz/ll/an) — se completează cu data de început a perioadei verificate, dacă decizia de impunere se întocmește ca urmare a unui control. Dacă decizia de impunere se întocmește ca urmare a declarației pe propria răspundere a contribuabilului, se completează data la care acesta a început procesul de producție.

Rândul 1 coloana 3 „Până la data” (zz/ll/an) — se completează cu data de sfârșit a perioadei verificate, dacă decizia de impunere se întocmește ca urmare a unui control. Dacă decizia de impunere se întocmește ca urmare a declarației pe propria răspundere a contribuabilului, se completează data la care acesta a finalizat procesul de producție.

Rândul 1 coloana 4 „Baza impozabilă declarată/stabilită suplimentar (litri alcool pur 100% obținut)” — se completează cu cantitatea totală de țuică și rachiuri din fructe pentru care se calculează accize, ca urmare a solicitării gospodăriilor individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe sau stabilite suplimentar în urma controalelor efectuate.

Rândul 1 coloana 5 „Accize stabilite suplimentar” — se completează cu valoarea totală a accizei calculată de autoritatea vamală în baza solicitării gospodăriilor individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe sau stabilite suplimentar ca urmare a controalelor efectuate, pentru toată perioada verificată.

Rândul 1 coloana 6 „Cod cont bugetar” — reprezintă codul de cont bugetar al obligației fiscale care a făcut obiectul declarării/controlului.

3. Data comunicării — reprezintă data la care se efectuează comunicarea actului administrativ fiscal în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

— data semnării de primire, dacă se asigură remiterea acestuia contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data înscrisă de poștă la remiterea „confirmării de primire”, dacă a fost transmis prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data la care expiră termenul de 15 zile de la data afișării anunțului publicitar, în condițiile art. 47 alin. (5)—(7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

4. Termen de plată. În conformitate cu prevederile pct. 12 alin. (7) și (8) din titlul VIII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, accizele devin exigibile la finalizarea procesului de producție. Gospodăria individuală declară cantitățile de țuică și rachiuri produse și solicită autorității vamale teritoriale calculul accizelor datorate. Termenul de plată este până la data de 25 a lunii imediat următoare celei în care accizele au devenit exigibile, potrivit art. 345 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

5. Mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului și, respectiv, informarea acestuia despre aspectele constatate și consecințele fiscale — se va înscrie punctul de vedere al contribuabilului/plătitorului consemnat în procesul-verbal de control anexat, dacă decizia de impunere se întocmește ca urmare a unui control.

6. „Dispoziții finale” — se va completa cu numărul total de pagini al solicitării gospodăriei individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe adresată autorității vamale pentru calculul accizei sau al procesului-verbal și anexelor, care se anexează la Decizia de impunere.

ANEXA Nr. 8c

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale declarate/suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe”

1. Denumire: Decizie de impunere privind obligațiile fiscale declarate/suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe”

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe ambele fețe și cu ajutorul tehnicii de calcul, cu excepția situațiilor în care nu este posibilă editarea informatică.

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează de către lucrătorii vamali pentru stabilirea accizelor datorate de persoane fizice — gospodării individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe ca urmare a solicitării acestora sau în urma controalelor efectuate.

6. Se întocmește în 4 exemplare.

7. Circulă:

— exemplarul 1, la lucrătorii vamali care au efectuat controlul;

— exemplarul 2, la contribuabil;

— exemplarele 3 și 4, la autoritatea fiscală teritorială, în scopul gestionării dosarului fiscal, respectiv colectării accizelor.

8. Se arhivează:

— exemplarul 1, la Direcția Generală a Vămilelor/direcția regională vamală/biroul vamal, care va ține evidența acestora;

— exemplarul 2, la contribuabil;

— exemplarul 3, la organul fiscal competent cu atribuții de gestiune a dosarului fiscal;

— exemplarul 4, la organele fiscale centrale competente cu atribuții de executare silită.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

Direcția¹⁾

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal

SIGLĂ

Nr. data

DECIZIE DE IMPUNERE

privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă

1. Datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului:

1.1. Denumirea contribuabilului/plătitorului:

1.2. Cod de identificare fiscală:

1.3. Număr de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului

Domiciliul fiscal: Județul, localitatea, sectorul, str.

nr. , bl., sc., et., ap., codul poștal, telefon, fax, e-mail

2. Date privind locul de recepție/de desfășurare efectivă a activității:

Județul, localitatea, sectorul, str.

nr., bl., sc., et., ap., codul poștal, telefon, fax, e-mail

3. Date privind obligația fiscală

3.1. Obligații fiscale principale suplimentare de plată:

Nr. crt.	Denumire obligație fiscală principală verificată*)	Perioada verificată		Baza impozabilă stabilită suplimentar	Accize stabilite suplimentar — lei —	Cod cont bugetar
		De la data (zz/ll/an)	Până la data (zz/ll/an)			
0	1	2	3	4	5	6
1.	Accize TOTAL					

3.1.1. Motivul de fapt:

.....

3.1.2. Temeiul de drept:

Actul normativ:, art., paragraful, pct., lit., alin.

.....

4. Data comunicării:

Data comunicării reprezintă data la care se efectuează comunicarea actului administrativ fiscal în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

— data semnării de primire, dacă se asigură remiterea acestuia contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data înscrisă de poștă la remiterea „confirmării de primire”, dacă a fost transmis prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data la care expiră termenul de 15 zile de la data afișării anunțului publicitar, în condițiile art. 47 alin. (5)—(7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

5. Termen de plată:

În conformitate cu prevederile pct. 2 alin. (7), pct. 134 alin. (5), pct. 140 alin. (4) și pct. 141 alin. (4) din titlul VIII din Normele

metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială și se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. În caz contrar se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere, conform legii.

6. Mențiuni privind audierea contribuabilului și, respectiv, informarea acestuia despre aspectele constatate și consecințele fiscale

Se va înscrie punctul de vedere al contribuabilului sau reprezentantului acestuia consemnat în procesul-verbal de control anexat.

7. Dispoziții finale:

În conformitate cu art. 268 și 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva sumelor de plată stabilite prin prezenta decizie de impunere se poate face contestație, care se depune, în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță.

Prezenta decizie de impunere s-a întocmit în 4 (patru) exemplare, din care un exemplar a fost înmănat contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului.

La prezenta decizie de impunere se anexează procesul-verbal care, împreună cu anexele, conține pagini.

APROBAT	AVIZAT	ÎNTOCMIT**	
		Lucrători vamali	Semnătura
Director DSCV/Director executiv DRV/Şef birou vamal	Şef SSV/Şef SSCV/Şef adjunct birou vamal*	1. Numele și prenumele	
Nume/prenume:		2.	
Semnătura, ștampila***	Semnătura	3.	

1) Se va menționa direcția regională vamală/biroul vamal din care fac parte lucrătorii vamali care efectuează controlul.

* La birourile vamale de grad II decizia de impunere nu se avizează.

** În cazul deciziilor de impunere întocmite la solicitarea gospodăriei individuale producătoare de țuică și rachiuri din fructe adresată autorității vamale pentru calculul accizei, decizia de impunere poate fi întocmită de un singur lucrător vamal.

*** Ștampila se aplică numai pentru coloana aprobat.

ANEXA Nr. 9b

Instrucțiuni de completare și utilizare a formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă”

Formularul „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă” reprezintă actul administrativ fiscal emis de structurile vamale în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea accizelor datorate de persoanele juridice pentru diferențe de accize constatate în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă.

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice se va completa la încheierea unui control operativ/inopinat, ca urmare a constatării de obligații fiscale principale suplimentare.

Formularul „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă” se va completa după cum urmează:

— de către lucrătorii vamali din cadrul birourilor vamale de destinație în cazul în care se constată obligații fiscale suplimentare de plată la primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize/cu accize plătite în statul membru de destinație, în sarcina contribuabilului/plătitorului primitor;

— de către lucrătorii vamali din cadrul birourilor vamale de expediție, în baza procesului-verbal încheiat în urma controlului prin care au fost constatate obligații fiscale suplimentare de plată la primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, în sarcina contribuabilului/plătitorului expeditor din România;

— de către lucrătorii vamali din cadrul birourilor vamale în a căror arie de competență au fost constatate obligații fiscale suplimentare de plată pe durata transportului/la primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, în sarcina contribuabilului/plătitorului expeditor din alt stat membru;

— de către lucrătorii vamali din cadrul direcțiilor regionale vamale/Direcției Generale a Vămilelor ca urmare a controalelor proprii efectuate.

Se avizează de șeful de serviciu/șeful adjunct al biroului vamal și se aprobă de conducătorul structurii vamale de care aparține echipa de control.

Informațiile din conținutul formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă” se vor completa după cum urmează:

1. „Datele de identificare ale contribuabilului/plătitorului” — cuprind următoarele informații:

— denumirea completă a contribuabilului/plătitorului;

— codul de identificare fiscală;

— numărul de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului;

— domiciliul fiscal.

2. „Date privind locul de recepție/de desfășurare efectivă a activității” — se va completa cu toate informațiile care definesc complet locul de recepție a produselor accizabile sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea supusă controlului.

3. „Date privind obligația fiscală” cuprind:

3.1. Obligații fiscale principale suplimentare de plată — se va completa obligația fiscală stabilită suplimentar cu următoarele informații:

Rândul 1 coloana 1: denumirea obligației fiscale principale verificate stabilită suplimentar (accizele stabilite suplimentar care au făcut obiectul controlului).

Rândul 1 coloana 2: „De la data (zz/ll/an)” — se completează cu data de început a perioadei verificate;

Rândul 1 coloana 3 „Până la data (zz/ll/an)” — se completează cu data de sfârșit a perioadei verificate;

Rândul 1 coloana 4 „Baza impozabilă stabilită suplimentar” — se completează cu elementele de calcul prevăzute la pct. 5 din titlul VIII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016;

Rândul 1 coloana 5 „Accize stabilite suplimentar” — se completează cu valoarea totală a accizei stabilite suplimentar, pentru toată perioada verificată;

Rândul 1 coloana 6 „Cod cont bugetar” — reprezintă codul de cont bugetar al obligației fiscale care a făcut obiectul controlului;

3.1.1. „Motivul de fapt” — se va înscrie detaliat modul în care contribuabilul a respectat prevederile legale privind stabilirea bazei impozabile, potrivit situațiilor de fapt fiscale, cu prezentarea consecințelor fiscale datorate pe perioada verificată. Motivul de fapt se va înscrie pentru obligația fiscală principală suplimentară.

3.1.2. „Temeiul de drept” — se va înscrie detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constatat. Temeiul de drept se va înscrie pentru obligația fiscală principală suplimentară.

4. Data comunicării — reprezintă data la care se efectuează comunicarea actului administrativ fiscal în condițiile art. 47 din

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

— data semnării de primire, dacă se asigură remiterea acestuia contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data înscrisă de poștă la remiterea „confirmării de primire”, dacă a fost transmis prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data la care expiră termenul de 15 zile de la data afișării anunțului publicitar, în condițiile art. 47 alin. (5)—(7) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

5. Termen de plată. În conformitate cu prevederile pct. 2 alin. (7), pct. 134 alin. (5), pct. 140 alin. (4) și pct. 141 alin. (4) din titlul VIII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială și se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. În caz contrar se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere, conform legii.

6. Mențiuni privind audierea contribuabilului și, respectiv, informarea acestuia despre aspectele constatate și consecințele fiscale — se va înscrie punctul de vedere al contribuabilului sau reprezentantului acestuia consemnat în procesul-verbal de control anexat.

7. „Dispoziții finale” — se va completa cu numărul total de pagini al procesului-verbal și anexelor, care se anexează la Decizia de impunere.

ANEXA Nr. 9c

Caracteristicile de tipărire și editare, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă”

1. Denumire: Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, stabilite de structurile vamale pentru persoane juridice la care se constată diferențe de accize în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire și editare: de regulă, se editează pe ambele fețe și cu ajutorul tehnicii de calcul, cu excepția situațiilor în care nu este posibilă editarea informatică

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează de către lucrătorii vamali pentru stabilirea accizelor datorate de persoane juridice în cazul mișcării produselor accizabile în regim suspensiv de accize sau în situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă.

6. Se întocmește în 4 exemplare.

7. Circulă:

— exemplarul 1, la lucrătorii vamali care au efectuat controlul;

— exemplarul 2, la contribuabil;

— exemplarele 3 și 4, la organul fiscal competent cu atribuții de gestiune a dosarului fiscal, respectiv de colectare a accizelor.

8. Se arhivează:

— exemplarul 1, la Direcția Generală a Vămilelor/Direcția regională vamală/biroul vamal, care va ține evidența acestora;

— exemplarul 2, la contribuabil;

— exemplarul 3, la organul fiscal competent cu atribuții de gestiune a dosarului fiscal;

— exemplarul 4, la organele fiscale centrale competente cu atribuții de executare silită.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUICURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA**DECIZIE****cu privire la Cererea nr. 24.820/14 introdusă de Mohamad Fadi Abdul Kader El Hamoui
împotriva României și alte 3 cereri
(a se vedea lista anexată)**

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), în cadrul ședinței desfășurate la data de 15 octombrie 2015 în formațiune de comitet compus din: Valeriu Grițco, președinte, Branko Lubarda, Mărtinș Mits, judecători, și Karen Reid, grefierul Secției, având în vedere cererile de mai sus, introduse la diverse date, conform celor indicate în tabelul anexat, având în vedere declarațiile înaintate de Guvern, prin care se solicită Curții scoaterea cererilor de pe rol, în urma deliberărilor, hotărăște cele ce urmează:

FAPTE ȘI PROCEDURĂ

Lista reclamanților este stabilită în tabelul anexat.

Plângerile reclamanților, în baza art. 6 alin. 1 din Convenție privind durata excesivă a procedurilor penale, au fost comunicate Guvernului României („Guvernul”).

ÎN DREPT

Având în vedere obiectul similar al cererilor, Curtea consideră că este potrivită analizarea acestora în comun într-o singură decizie.

În urma eșuării negocierilor de soluționare pe cale amiabilă a cererilor, Guvernul a adus la cunoștința Curții faptul că a propus transmiterea de declarații unilaterale în vederea soluționării aspectelor ridicate prin aceste plângeri. Acesta a solicitat de asemenea Curții să scoată de pe rol cererile în conformitate cu art. 37 din Convenție.

Guvernul a recunoscut durata excesivă a procedurilor judiciare. Acesta s-a oferit să plătească reclamanților sumele detaliate în tabelul anexat și a invitat Curtea să scoată de pe rol cererile, în conformitate cu art. 37 alin. 1 (c) din Convenție. Sumele ar urma să fie convertite în moneda statului parte, la rata aplicabilă la data plății, și ar urma să fie plătite în termen de trei luni de la data comunicării deciziei Curții. În cazul neplății acestor sume în termenul de trei luni specificat mai sus, Guvernul s-a obligat să plătească dobândă simplă la acestea, începând cu expirarea perioadei și până la efectuarea plății, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale. Plata ar constitui rezolvarea definitivă a cauzelor.

Curtea nu a primit răspuns de la reclamanți, prin care aceștia să accepte condițiile declarației unilaterale.

Având în vedere cele de mai sus, este oportun să scoată cauzele de pe rol.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

- decide să conexeze cererile;
- ia act de termenii declarațiilor Guvernului privind art. 6 alin. 1 și de aranjamentele privind asigurarea executării angajamentelor asumate prin acestea;
- decide scoaterea cauzelor de pe rol, în conformitate cu art. 37 alin. 1 (c) din Convenție.

Întocmită în limba engleză și comunicată în scris la data de 5 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE
VALERIU GRIȚCO

Grefier,
Karen Reid

Hotărârea El Hamoui împotriva României și alte cereri

ANEXA

**LISTA
reclamanților care au formulat plângeri privind art. 6 alin. 1 din Convenție
(durata excesivă a procedurilor judiciare)**

Nr. crt.	Nr. cererii Data introducerii	Numele reclamantului Data nașterii	Data primirii declarației Guvernului	Data primirii comentariilor reclamantului, dacă există	Suma acordată pentru daune materiale și morale și pentru costuri și cheltuieli ¹ per reclamant (în euro)
1.	24.820/14 20/03/2014	Mohamad Fadi Abdul Kader El Hamoui 28/02/1966	05/05/2015	—	810
2.	48.059/14 30/06/2014	Victor Babiuc 03/04/1938	30/07/2015	—	1.890
3.	52.105/14 17/07/2014	Ioan Lascău 11/06/1956	11/08/2015	07/09/2015	1.620
4.	64.168/14 18/09/2014	Cătălin Olaru 11/09/1978	10/08/2015	10/09/2015	1.620

¹ Plus orice taxe care ar putea fi percepute reclamanților.**EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI**

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 933415